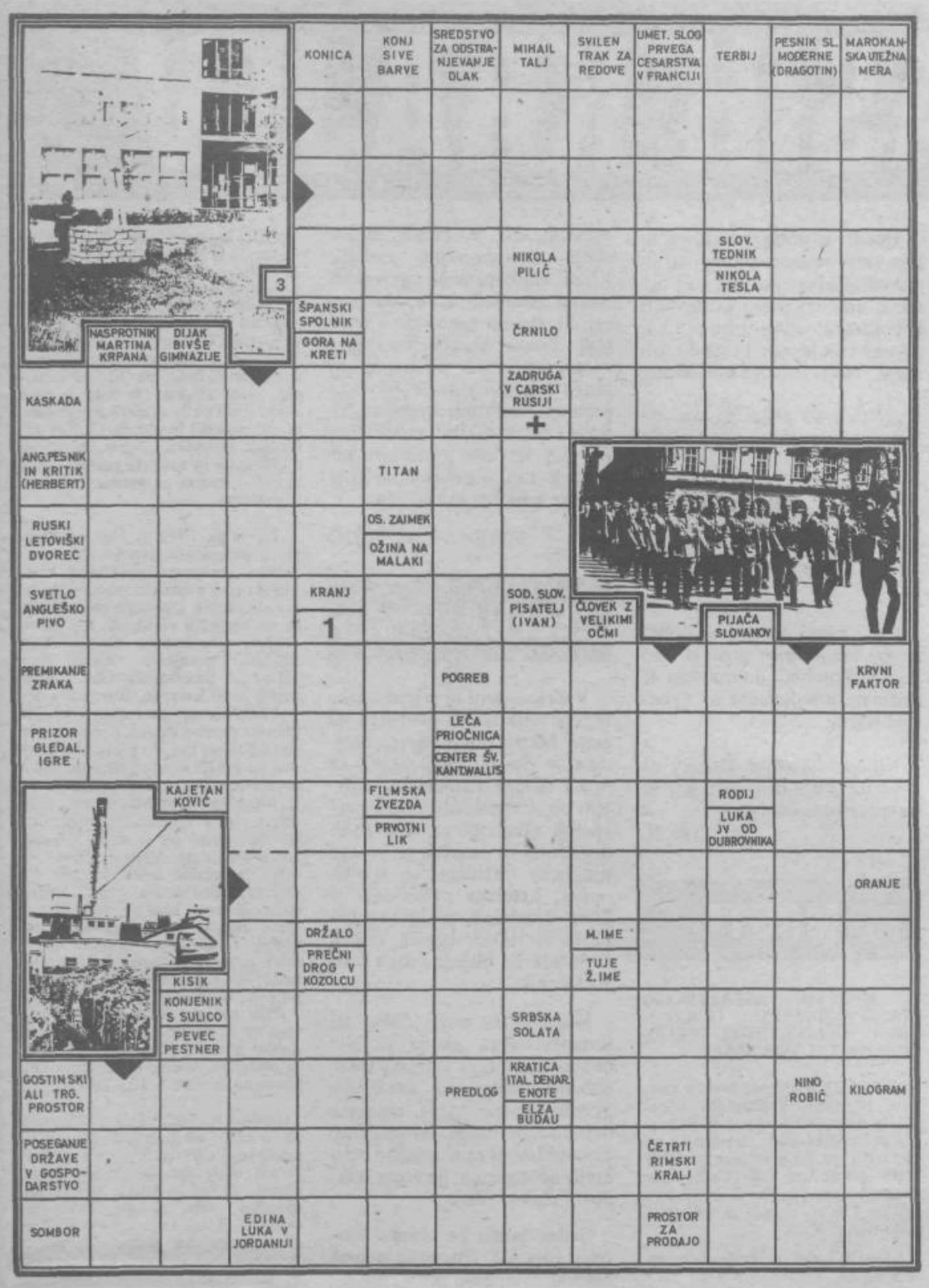

In memoriam

NAŠEGA DRAGEGA MILOŠA NI VEČ!

V soboto, 5. avgusta nas je kot strela z jasnega presenetila novica, da je zahrbtna

bolezen za vedno iztrgala iz naših vrst našega dragega Miloša RADAKOVIĆA, rezervnega majorja, člana ZK in številnih drugih organizacij. Še pred dobrim tednom smo Miloša videli kot čilega in zdravega kot inštruktorja bodočih voznikov motornih vozil pri AMD Moste. Na domače pokopališče smo ga pospremili z vsemi častmi v torek 8. avgusta popoldan.

Pokojnik je bil rojen pred nekaj manj kot 50 leti v Podravski Slatini. Njegove starše, njega, sestre in brate pa je življenjska nuja še v stari Jugoslaviji zanesla v Gornji Milanovac, kjer je Miloš doraščal in se tudi soočil s krutim življenjem proletarca. Tu ga je zatekla tudi okupacija. Seveda se je Miloš kmalu priključil k napredno mislečim množicam. Zato pri sovražnikih revolucije ni ostal neopažen. Izdajalci so ga skušali likvidirati, vendar se je spretni Miloš z bliskovitim begom rešil izpred puškinih cevi. V letu 1943 se je priključil srbskim enotam NOV in se udeležil raznih bojev, med drugimi tudi boja za osvoboditev Beograda.

Njegova bojna epopeja se je končala v Sloveniji ob osvoboditvi naše domovine. Po vojni je kot oficir ostal v JLA. Leta 1964 je bil upokojen s činom kapetana I. razreda, kasneje pa je napredoval v rezervnega majorja.

Miloš pa se z upokojitvijo ni umiril. Vključil se je v delo pri AMD Moste kot inštruktor voznikov motornih vozil. Premnogi vozniki vozijo danes po naših cestah in Miloš jim je dal osnovo. Na terenu smo ga poznali kot odličnega tovariša in komunista ter sodelavca. Bil je nekaj časa sekretar OO ZK V Zadvoru, štiri leta pa predsednik organizacije ZVRS. Miloša ni manjkalo pri nobeni organizaciji ali akciji. Zato nam je toliko težje sedaj, ko smo ga izgubili. Leta 1951 si je v Zadvoru našel življenjsko družico, dobil naraščaj in srečno živel vse do svoje prerane smrti.

Zares težko se je sprijazniti z resnico, da našega Miloša ni več. Toda kruta smrt najraje sega po odličnih ljudeh in temu se žal ni moč upirati. Veličasten pogreb in množična udeležba na njegovi zadnji poti je njegovo priljubljenost le še potrdila. Dobrega, marljivega in priljubljenega tovariša bomo ohranili v trajnem spominu.

ALOJZ KASTELIC

ROMUNSKI PIONIRJI V SLOVENIJI

TAKIH SREČANJ SI ŠE ŽELIMO

OBČINSKA ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE JE SKUPAJ Z OZPM LJUBLJANA CENTER ORGANIZIRALA RECIPROČNO IZMENJAVO LETOVANJA OTROK Z ROMUNIJO

Želji Romunije smo z veseljem prisluhnili in se dogovorili o načinu bivanja gostov pri nas. V povabilu so nam Romuni sporočili, da bodo naši otroci bivali ob Črnem morju, v Karpatih in glavnem mestu Romunije – Bukarešti. Temu primerno smo se odločili, da bodo tudi gostje bivali 14 dni ob morju in ta čas bili gostje občine Ljubljana Moste-Polje v Zambratiji skupaj z našimi otroki v II. šolski izmeni, nakar si bodo kot gostje občine Ljubljana-Center ogledali Ljubljano in nato od 7. do 13. avgusta preživeli v Gorjah pri Bledu. To je bil globalni program, katerega smo nato še izdelali po dnevih.

Romunsko delegacijo – 19 pionirjev in pionirk (iz 40 okrajev Romunije) in dva spremljevalca – so sprejeli 18. julija na železniški postaji predsednik OZPM Ljubljana Moste-Polje tovariš Rolih, sekretarka republiške ZPM Ančka Čerin in podpisana, ki sem bila še posebej zadolžena za dobro in varno počutje gostov pri nas. Skupina naših pionirjev je še posebej pozdravila goste, ki so bili utrujeni od dolge vožnje.

Pionirji iz štiridesetih okrajev Romunije s svojima mentorjema. Posnetek je narejen v parku počitniškega doma v Zambratiji

JEZIK NI OVIRA

Kako se bomo sporazumevali? To nas je mučilo, saj tovariš Julijo govori le delno nemško, tov. Katica malo italijansko, a v skupini 1 pionirka angleško in en pionir francosko. Vendar smo se znašli in kar šlo je, ko smo se pogovarjali o lepotah njihove zemlje, o delu pionirske organizacije in na sploh o življenju otrok in mladine pri njih in pri nas.

19. julija smo se odpeljali v Zambratijo. Dnevni in hišni red je veljal tako za goste kot za naše koloniste. Vključili so se vanj in po njihovih izjavah sodeč so bili zadovoljni.

V dneh bivanja ob morju smo imeli poleg proslave dneva vstaje še tri prireditve, na katerih so redno sodelovali tudi gostje. Eden od pomembnih nastopov je bil romunski večer, ki je bil razdeljen v dva dela. V prvem so bili vsi gostje v pionirskih uniformah in recitirali, peli, igrali na violino, borbene in pionirske pesmi, v drugem delu pa so bili oblečeni v pestre narodne noše in zaplesali so več narodnih plesov. Na koncu smo si ogledali še njihovo razstavo in prejeli več značk. Vso prireditev je posnel radio Koper – TV žal ni mogla ker nima možnosti tonskega zapisa. Poleg kolonistov so bili še gostje obalne konference SZDL, ZPM Koper in domačini ter turisti, ki so se mudili na oddihu v Zambratiji.

Gostom smo nudili tudi več izletov. 26. julija smo bili sprejeti pri predsedniku skupščine Koper. Na sprejemu so bili vsi predstavniki družbenopolitičnih organizacij obalne konference. Po prisrčnem sprejemu smo si ogledali še muzej in druge znamenitosti slovenskega obalnega mesta ter zaključili obisk na skupnem kosilu.

27. julija so se gostje in naši otroci peljali z ladjo na ogled mesta Piran. Vrnili so se z mnogimi posnetki. Seveda jim ni ostal neznan tudi Umag, Katoro in Savudrija. Kljub temu, da je bilo vreme sončno in primerno za kopanje, smo izkoristili čas kar se da tudi za ogled naše obale.

TUDI KOMANDANTU PIONIRSKA RUTICA

Nadvse je bil prisrčen zadnji večer, ko smo imeli zaključni program in razdelili nagrade „splavalcem" ter spominke gostom. Tovarišu komandantu sem privezala pionirsko rutico, kapico s pionirsko značko. Z vso resnostjo so sprejeli pionirji naše simbole. Nato smo jim podarili še značke, katere naši pionirji prejmejo ob nastopih za bralno značko. (Cankarja, Prežiha, Bevka, Župančiča, Cicibanovo . . .) in Moškričevo značko – značko našega heroja.

Na poti domov smo se v Postojni še enkrat poslovili in kar hitro je bilo okoli avtobusov veliko ljudi, ker so poslušali naše petje. Se nekaj stiskov rok in podali smo se na ogled Postojnske jame. Kar dve uri so se zadržali na ogledu. Ven so prišli premrzli, vendar polni vtisov in spominkov. Šele ob topli juhi so se zopet malo oglasili.

V Ljubljano smo se srečno vrnili in gostje so se nastanili v domu (Vidovdanska c. št. 7). Tu so bili do ponedeljka in si v tem času ogledali muzeje, se povzpeli na ljubljanski grad in šli k spomeniku na Urhu. Naj napišem še to: ko smo bili na Urhu in stali pred mučilnico, mi tovarišica prevajalka reče: „To ti bom težko povedala. Veš, kaj je rekel njihov spremljevalec – zahvalim se, da ste nam dovolili, da smo si ogledali to sveto partizansko mesto in da smo lahko položili venec k spomeniku . . .". Šele na Iškem Vintgarju smo zopet začeli peti.

V ponedeljek so se odpeljali v Gorje pri Bledu. Tu so hodili na izlete v Begunje, Savica, Bled, Vogel. Prisrčen je bil izlet v sotesko Vintgar. Kupili smo jim zvončke, ki so bili poslikani s planinskim cvetjem. Tudi razglednice so prisrčno sprejeli. Za zaključek so priredili romunsko popoldne. Ljubljanska TV je žal posnela samo slike za žurnal odnosno obzornik. Posnetek boste lahko videli – in tako naše drage, skromne, disciplinirane in uniformirane prijatelje, ki so zelo veseli in zadovoljni, da so bili naši gostje. V ponedeljek smo se zadnjič poslovili od njih. Še prej smo pripravili srečanje naših otrok, ki so se vrnili srečno iz Romunije.

VERA BAJIČ

NA MNOGA ZDRAVA LETA PETRU BELINGARJU

Dne 27. 6. 1972 je obhajal svojo 75-letnico rojstva delovni in priljubljeni predsednik društva upokojencev Moste Peter Belingar.

Jubilant je že 7 let predsednik društva upokojencev Moste, istočasno pa je tudi predsednik občinskega odbora društva upokojencev Moste-Polje.

Peter Belingar se je rodil v naši sončni Goriški v Solkanu pri Novi Gorici. Med prvo svetovno vojno je bil mobiliziran in se bojeval kot avstrijski vojak na raznih frontah.

Med drugo svetovno vojno se je že leta 1941 vključil v OF in je kot aktivist zelo požrtvovalno delal v tej organizaciji. Je tudi nosilec več odlikovanj.

Tudi po osvoboditvi je z veliko vnemo požrtvovalno delal v prid delovnemu ljudstvu. Posebno agilno pa je poprijel v društvu upokojencev Moste. Član je SZDL, ZB NOV in predsednik nadzornega odbora občinskega RK.

Upokojenci ga zelo spoštujejo in ga zato že več let zaporedoma predlagajo in tudi izberejo za svojega predsednika.

Vedno je pripravljen priskočiti vsakemu upokojencu na pomoč, če je v trenutni stiski ali če je pomoči potreben. Člani društva upokojencev iz Most želimo, da bi še mnogo let ostal v naši sredini in še naprej uspešno vodil našo organizacijo.

Za upokojence iz Most
ANTON ZRNEC

Saturnuški planinci so v spomin na umrlega tovariša Emila Ščurka in v počastitev slovenskega dneva vstaje storili za današnje čase nenavadno dejanje. Šli so peš iz tovarne na Malo planino. Pot je potekala z dvorišča tovarne na Žale, kjer je bila ob grobu kratka komemoracija in naprej čez Ježico na Rašico, Dobeno, Mengeš, Kamnik, Stahovico in še tri ure v breg do Male planine. Okrog 40 km dolge poti se je udeležilo 31 planincev, od teh polovica delavk tovarne Saturnus. Hodili so 13 ur. Pot bo postala tradicionalna

HALA S 1500 SEDEŽI

Sklad za financiranje družbenega standarda v naši občini deluje že peto leto. V tem času so rešili več stanovanjskih problemov članov ZB, zgradili pa so tudi veliko število športnih objektov in otroških zavodov. Prav sedaj pa imajo v načrtu gradnjo športne hale na Kodeljevem.

„S to dvorano," je dejal tovariš Borštnar, predsednik gradbenega odbora za gradnjo dvorane, „zaključujemo gradnjo objektov v športnem parku Kodeljevo."

Dvorana bo imela predvsem športno rekreativni pomen, gradijo pa jo za potrebe delovnih kolektivov v Mostah in za obstoječa športna društva, ki se sedaj poslužujejo šolskih telovadnic.

Sredstva bodo s pomočjo delovnih organizacij in občinske skupščine zbrana v skladu za družbeni standard.

Ideja o gradnji športne dvorane je stara že več let, resno pa so se pričeli ukvarjati z njo šele po dograditvi kopališča.

Z gradnjo bodo pričeli predvidoma 15. septembra, gradili pa bodo v več fazah. Letos predvidevajo postavitev strešne konstrukcije in iskop igralnega amfiteatra. V drugi fazi nameravajo urediti pomožne prostore, sanitarije in garderobo, tretja faza pa je namenjena notranji in zunanji ureditvi.

„Lokacija je predvidena na območju športnega parka Kodeljevo, nasproti VŠTK," je dejal član gradbenega odbora tovariš Žlobko. Poleg športnim bo hala služila tudi kulturnim in sploh vsem manifestativnim prireditvam. Osnovna ploskev igrišča bo vgrajena v velikosti rokometnega igrišča, kar pomeni, da bo namenjena več športnim igram. Po programu bodo na treh straneh igrišča tribune s skupno zmogljivostjo 1500 sedežev. V drugi fazi nameravajo končati še prostor za ogrevanje, ki bo lahko služil tudi za različne sestanke in potrebam mladinske organizacije v Mostah.

Igrišča in tribune bodo tri metre pod sedanjim nivojem, tako da bo dvorana sorazmerno nizka. Skupna višina hale bo deset metrov, kar pomeni, da bo od nivoja do najvišje točke le sedem metrov. Strešna ploskev bo železna, osnovna ploskev hale pa bo 62 x 42 metra. Hala bo uporabna že prihodnje leto jeseni, dokončno pa bo urejena do leta 1974.

Odbor, ki ga je imenoval sklad, je projektiranje hale zaupal dipl. inž. Marjanu Božiču, ki je že do sedaj ves čas urejal to območje na Kodeljevem.

IVO GAJIČ

Naša SKUPNOST
GLASILO SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana Moste-Polje. Glavni in odgovorni urednik Bogdan Šturm. Ureja uredniški odbor: Marina Draščič, Franče Fajdiga (tehnični urednik), Slavko Gerlica, Alenka Lobnik, Marjan Moškrič, Milan Pritekelj (lektor in korektor) in Edo Svetek. List izhaja mesečno. Uredništvo in uprava: Ljubljana, Ob Ljubljanici 42/II, telefon 315-980, tekoči račun pri SDK Ljubljana Obk SZDL Ljubljana Moste-Polje Naša skupnost 501-8-205/1. Tisk in klišeji Tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na dom. Rokopisov ne vračamo.